

Sygn. akt IV U 1130/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2015r. w S.

odwołania W. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 września 2014 r. Nr (...)

oraz decyzji z dnia 13 października 2014r. Nr (...)

w sprawie W. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżone decyzje i ustala prawo W. Z. do emerytury od 14 lipca 2014r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. Z. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 1130/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. Z. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 2 lata, 4 miesiące i 15 dni z tytułu pracy w Kopalni (...), a do stażu pracy w takich warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w firmie (...) od 7 września 1993r. do 31 grudnia 1998r. z uwagi na braki formalne zaświadczenia o wykonywaniu prac w szczególnych warunkach (decyzja z 24 września 2014r. k.39 akt emerytalnych).

Po złożeniu przez ubezpieczonego w dniu 7 października 2014r. świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach w (...) SA, w dniu 13 października 2014r. organ rentowy wydał nową decyzję, w której odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury wskazując, że po zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu

zatrudnienia w (...) SA od 14 lipca 1977r. do 30 czerwca 1979r. staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 4 lata, 4 miesiące i 3 dni, a zatem nadal niespełniona jest przesłanka co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 13 października 2014r. k.43 akt emerytalnych).

Odwołanie od obu w/w decyzji złożył W. Z. wnosząc o ich zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. Odwołanie od decyzji z 24 września 2014r. zostało zarejestrowane w tut. Sądzie pod sygnaturą akt IV U 1130/14, a odwołanie od decyzji z 13 października 2014r. pod sygnaturą akt IV U 1242/14. W uzasadnieniu odwołań ubezpieczony wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 4 lipca 1979r. do 7 września 1993r. oraz w E. (...) Budowlane (...) i inni SA od 7 września 1993r. do 20 stycznia 1999r. W obu tych przedsiębiorstwach pracował bowiem w szczególnych warunkach (odwołanie k.1-2 akt IV U 1130/14 i k.1-2 akt IV U 1242/14).

Postanowieniem z 10 lipca 2014r. Sąd połączył obie sprawy celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą akt IV U 1130/14 (postanowienie k.24 akt IV U 1130/14).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonych decyzjach (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6-7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. Z. w dniu 14 lipca 2014r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 23 lipca 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 23 lipca 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 2 lat, 4 miesięcy i 15 dni z tytułu zatrudnienia w Kopalni (...) w R. w okresie od 14 lutego 1975r. do 30 czerwca 1977r. (zaświadczenie z 18 kwietnia 2005r. k.5 akt rentowych). Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 24 września 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 24 września 2014r. k.39 akt emerytalnych). W dniu 13 października 2014r. organ rentowy wydał kolejną decyzję o odmowie ubezpieczonemu prawa do emerytury wskazując, że do stażu pracy w szczególnych warunkach doliczono okres pracy ubezpieczonego w (...) SA (dawny (...) w S.) od 14 lipca 1977r. do 30 czerwca 1979r. w wyniku czego udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 4 lata, 4 miesiące i 3 dni (decyzja z 13 października 2014r. i świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 3 października 2014r. k.43-44 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w okresie od 4 lipca 1979r. do 7 września 1993r. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 3 czerwca 1991r. do 7 września 1993r., a zatem przez ostatnie 2 lata, 3 miesiące i 4 dni zatrudnienia przebywał na urlopie bezpłatnym (świadectwo pracy k.27 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Ubezpieczony został zatrudniony w powyższym przedsiębiorstwie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 4 lipca 1979r. na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza (umowa o pracę k.1B akt osobowych). W późniejszym okresie stanowisko pracy ubezpieczonego określone było również jako montażysta albo spawacz-montażysta (angaże k.9-11B akt osobowych). Od 1 lipca 1987r. stanowisko pracy ubezpieczonego określane było również jako zbrojarz obok stanowiska spawacza (angaże k.12-15, 17-19, 21-22B akt osobowych). Przez cały okres zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ubezpieczony wykonywał pracę spawacza. W początkowym okresie zatrudnienia ubezpieczony pracował na wysokości przy budowie budynków, gdzie spawał elektrycznie metalowe marki płyt żelbetowych montując w ten sposób te płyty. Dlatego jego stanowisko pracy określane było obok spawacza jako montażysta lub spawacz-montażysta. Była to praca w 5-osobowej brygadzie montażowej, w której ubezpieczony był jedynym spawaczem. W późniejszym okresie ubezpieczony pracował przy produkcji i w dalszym ciągu wykonywał wyłącznie pracę spawacza, z tym że wówczas spawał zbrojenia stropów i płyt, z których później były budowane bloki. Uprawnienia spawalnicze ubezpieczony uzyskał jeszcze przed podjęciem pracy w w/w przedsiębiorstwie – w

1977-1978, był wówczas pracownikiem (...) w S. (kopia książki spawacza k.4-5 akt sprawy, zeznania świadków: M. M. k.25 – nagranie od minuty 17 do 21, S. K. k.25v – nagranie od minuty 25 do 29 i L. K. k.25v-26 – nagranie od minuty 33 do 36 oraz zeznania ubezpieczonego k.26 – nagranie od minuty 38 do 40 i k.24v - nagranie od minuty 3 do 11).

W E. Zakład (...) w S., a następnie w (...) SA (...) w S. ubezpieczony zatrudniony był od 7 września 1993r. do 20 stycznia 1999r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenia pracy z 31 marca 1994r. i 21 stycznia 1999r. k.47-49 akt o ustalenie kapitału początkowego). Wykonywał tam pracę spawacza-montażysty, która odpowiadała rodzajowo pracy wykonywanej uprzednio w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) ,tj. spawał na wysokości metalowe części płyt, z których budowane były budynki (zeznania świadków: I. C. k.25 – nagranie od minuty 21 do 24 i S. S. k.25v – nagranie od minuty 29 do 33 oraz zeznania ubezpieczonego k.26 – nagranie od minuty 38 do 40 i k.24v - nagranie od minuty 3 do 11).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.24 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. Z. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Kopalni (...) w R. oraz w (...) w S., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w okresie 4 lipca 1979r. do 2 czerwca 1991r. (od 3 czerwca 1991r. urlop bezpłatny), a następnie w firmie (...) od 7 września 1993r. do 31 grudnia 1998r. Wskazane okresy przekraczają łącznie 15 lat. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanych okresach zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę polegającą na spawaniu elektrycznym. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział XIV poz.12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy spawacza wskazują dowody z dokumentów zawartych

w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanych okresach, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i ustalił, że W. Z. przysługuje prawo do emerytury od 14 lipca 2014r. ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu ubezpieczonemu kwoty 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.